

Stemte ikke.

Andersen, M.; Pedersen, J. Præsto A. 4de Balsfreds; Tscherning; Haas; Jungerſen; Nielsen, C. S.

Fraværende med Orlov.

Petersen, E. C.; Schou; Vallentin; Westergaard; Andersen, M.; Andresen; Bregendahl; Brockdorff; Condrup; Dalgaard; Høier; Jacobsen; Jensen, E.; Jørgensen, J.

Fraværende.

Nothe (Hjg); Schade; Zahle; Hage; Jung; Lindberg; Lindhardt; Nielsen, J. S.; Olsen.

Formanden: Jeg ſkal dernæſt ſætte under Forhandling Udvalgets Majoritets Forſlag til S. 2.

Ordføreren: Den paagjældende Embedsmand er ogsaa en af dem, der har været daarlige lønnet, mine Herrer, ſaa Billighedſfølelſen jo ogsaa her kræver, at man eſtergiver det opførte Beløb; — der er jo desuden ſaa meget ſaa, der komme og ſige, at de have været daarlige lønede tidligere, ſaa vi kunne meget godt af den Grund eſtergive dem hvad ſomhelſt de ſkyld. Men jeg ſkal dog opholde mig et Øieblik ved de Grunde, ſom have foranlediget, at dette Punkt atter er indſat, naturligvis løvrigt overladende Billighedſhensynet at indrømme Eſtergivlſen. Det er anført, at Regjeringen ved at give diſſe Forſud paa Gagen ikke har ventet, at de vilde blive tilbagebetalte. Hvoraf man imidlertid ved dette, ſkal jeg ikke kunne ſige, men jeg ſkal med Henſyn til dette Tilfælde oplyſe, at Regjeringen har vedblevet at opføre Gjælden, at modtage nogle Renter, og at opføre ſom Reſtance de ikke betalte Renter; fremdeles, at den har ladet ſig give en Livsforſikringspolice paa 2000 Rbd. til Sikkerhed, og modtaget en Obligation med Panteret i Mandens Indbo for en Deel af Gjælden. Jeg ſynes ikke, at man kan troe, at Regjeringen vilde have truffet diſſe forſkjellige Foranſtaltninger, naar den ikke havde meent, at Summen ſkulde tilbagebetales; men Billigheden kommer jo til Slutning

til at klare det Hele. Der er ogsaa anført ſom Grund, at der forelaa en kongelig Reſolution, ſom ſagde, at den Paagjældende kun var forpligtet til aarlig at afdrage 500 Rbd. Denne Reſolution har jeg ikke kunnet finde i Actſtykkerne, og jeg haaber, at den ærede Finanzminister, hvis den er tilſtede, vil oplyſe os om, at den findes; jeg har ſeet i Acterne, at der er anført, at han iſølge en kongelig Reſolution ſkal afdrage 500 Rbd. aarlig, men der ſtaaer ikke Noget om, at han „kun“ ſkal afdrage 500 Rbd.; man vilde da i alt Fald have gjort ſig ſkyldig i en Krænkelse af den kongelige Reſolution, idet man ſtadigt har ladet ham afdrage 600 Rbd.; og den ærede Finanzminister vilde have været paa Veie til at begaae en endnu langt ſtørre Uret, thi man ſeer, at han har tilſkrevet Geheimeconferentsraad Jeſſen, at han anſaae ſig berettiget til at tage 800 Rbd. i aarligt Afdrag; men, naar den kongelige Reſolution kun tilſteder at tage 500 Rbd., ſaa indſeer jeg ikke — men derom vil maaſtee den ærede Finanzminister kunne oplyſe os —, hvorledes han kan være berettiget til at ville tage 800 Rbd.; men, ſom ſagt, den kongelige Reſolution findes ikke, og jeg er meeſt tilbøielig til at troe, at den ſlet ikke exiſterer. Staten har Sikkerhed for 4900 Rbd. af Gjælden, og her er forudſat, at den Vedkommende ſkal afdrage 600 Rbd. aarlig af ſamme; jeg antager imidlertid, at den ærede Finanzminister vil udføre, hvad han har ſagt, at han troede, at han kunde og burde, nemlig aarligen at afdrage 800 Rbd., og det kan han ſaameget ſikrere gjøre, ſom den Vedkommende, hvad jeg ogsaa tidligere har oplyſt, alligevel beholder ſaameget, ſom han til Nødorſtighed kan leve af; det vil ſige 27—2800 Rbd. om Aaret. Den Paagjældende har nemlig opgivet, at han vel har en aarlig Indtægt af 4000 Rbd., men at han forud maa gjøre adſkillige Udbetalinger, ſaa at han kun beholder tilbage 27—2800 Rbd.; blandt diſſe Udbetalinger, ſom han ſaaledes har anført at maatte gjøre, er ogsaa et aarlig Beløb af 200 Rbd. i Krigsſkat, men, da jeg troer, at det er ubilligt at lade Geheimeconferentsraad Jeſſen betale Krigsſkat, naar vi Andre ikke gjøre det, ſaa mener jeg, at vi kunne forſaae ham for denne